

**СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Педагогічний інститут
Кафедра теорії і методики природничо-математичних
дисциплін початкової освіти**

М. О. Зінченко

**Інноваційне методичне забезпечення
організації освітньо-виховної діяльності у
дошкільному навчальному закладі**

Тестові завдання

Луцьк – 2015

УДК 373.2(076)

ББК 74.1я73

З 63

*Рекомендовано до друку науково-методичною радою
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 5 від 18 березня 2015 р.)*

Рецензенти:

Іванців О. Я. – доцент кафедри ботаніки Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, кандидат педагогічних наук;

Коцун Б. Б. – доцент кафедри теорії і методики природничо-математичних дисциплін початкової освіти Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, кандидат педагогічних наук.

Зінченко М. О.

З 63 Інноваційне методичне забезпечення організації освітньо-виховної діяльності у дошкільному навчальному закладі : Тестові завдання. – Луцьк : Медиа, 2015. – 24 с.

Видання уміщує 150 тестових завдань з різних розділів курсу «Інноваційне методичне забезпечення організації освітньо-виховної діяльності у дошкільному навчальному закладі», передбачених навчальним планом ОКР «бакалавр» спеціальності 6.010101 «Дошкільна освіта» та список рекомендованої літератури. Тести призначені для проміжного і підсумкового контролю знань студентів.

УДК 373.2(076)

ББК 74.1я73

© Зінченко М. О. , 2015

© Зінченко М. О. (обкладинка), 2015

© Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, 2015

ПЕРЕДМОВА

На сьогоднішній час розвиток системи освіти вимагає впровадження нових методів навчання і виховання дітей, які забезпечують інноваційні педагогічні технології. Вони відповідно до особливостей інноваційних процесів охоплюють такі теоретичні блоки понять і принципів: створення нового в системі освіти і педагогічної науки; сприйняття нового соціально-педагогічним співтовариством; застосування педагогічних новацій, а також систему рекомендацій для теоретиків і практиків щодо пізнання інноваційних освітніх процесів та управління ними. Дані технології, які поєднують створення, освоєння та застосування педагогічних нововведень, здатні значно прискорити процеси оновлення системи освіти загалом. Тому вивчення та реалізація інноваційних процесів широко використовується в системі освіти на різних її рівнях, у т.ч. і в дошкільній освіті.

Тенденція до інтегрування в міжнародний освітній простір зумовила необхідність впровадження тестової системи контролю знань. Втілення цієї системи дає змогу об'єктивно оцінити рівень підготовки кожного студента; підвищує інтерес студентів до предмета; служить алгоритмом навчання. Метод тестування дає змогу опитати водночас значну кількість студентів і не потребує великих затрат часу на перевірку виконаних завдань.

Підготовлені тестові завдання не виходять за межі змісту програми курсу «Інноваційне методичне забезпечення організації освітньо-виховної діяльності у дошкільному навчальному закладі» та розподілені за розділами згідно вимог кредитно-модульної системи. До них належать репродуктивні питання, у яких необхідно вибрати одну або декілька правильних відповідей, а також питання, які потребують ґрунтовного ознайомлення з предмету і передбачають використання набутих знань. При підготовці видання використано підручник і навчальний посібник І. М. Дичківської [4; 5].

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ІННОВАЦІЙНІ ТЕОРІЇ І ПРОГРАМИ В ДОШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ

Тема 1. Педагогічна інноватика як теорія інноваційних процесів у системі освіти

1. Якість освіти означає: а) розвиток особистості дитини; б) кількість виставлених учням позитивних оцінок; в) рівень знань і вмінь, розумового, морального і фізичного розвитку тих, хто навчається.

2. Вставте пропущені слова: Педагогічна інноватика – це вчення про ... педагогічних інновацій, їх ..., ..., ... та ... на практиці.

3. Вилучіть з переліку запропонованих слів терміни, що не належать до основних понять педагогічної інноватики: а) новизна; б) нововведення; в) акомодация; г) життєвий цикл; д) релаксація.

4. Поняття «інновація» означає: а) експериментування; б) оновлення, зміну, введення нового; в) реконструкцію.

5. Заповніть пропуски, використовуючи слова, наведені у дужках: Педагогічна інновація – сукупність нових професійних дій педагога, спрямованих на вирішення актуальних проблем сучасного виховання і навчання з позицій ... освіти (технологічної, традиційної, особистісно-орієнтованої, гуманітарної).

6. Показник прогресивності нововведення: а) інтерес для органів управління; б) результативність; в) новизна; г) можливість швидкого впровадження.

7. Структуру педагогічної інноватики становлять: а) синергетика; б) педагогічна аксіологія; в) педагогічна технологія; г) педагогічна неологія; д) педагогічна евристика; е) педагогічна праксіологія.

8. Педагогічна неологія – це вчення про: а) створення нового у педагогіці; б) вивчення завдань, передбачених нормативними документами; в) пошук ідей, рекомендацій, що можуть бути впроваджені.

9. Педагогічна аксіологія – це вчення про: а) визначення критеріїв і ступеня новизни; б) значущі для педагогічної праці цінності навчання і виховання; в) освітні аксіоми у сучасному інноваційному просторі.

10. Педагогічна праксіологія – це вчення про: а) готовність педагогічного співтовариства до сприйняття і оцінювання інновацій; б) використання та застосування нового; в) визначення ролі та значення нового у педагогіці.

11. Критерій, який лежить в основі поданої класифікації нововведень – часткові (локальні) нововведення; модульні нововведення; системні нововведення: а) місце появи; б) масштаб перетворень; в) сфера застосування; г) галузь педагогічного знання.

12. До законів перебігу інноваційних педагогічних процесів належать: а) закон фінальної реалізації інноваційного процесу; б) закон прискорення розвитку інноваційних педагогічних процесів; в) закон організованої інноваційної зміни станів системи освіти; г) закон стереотипізації педагогічних інновацій.

13. Вкажіть порядок етапів у структурі життєвого циклу інновації: а) виникнення (старт); б) етап реалізації; в) етап насичення; г) поширення; д) етап іррадіації; е) етап винаходу; є) етап спаду.

14. Термін «іррадіація» у педагогічній інноватиці означає: а) винахід інновації; б) модернізацію інновації; в) вичерпаність можливостей застосування інновації; г) зрілість інновації.

15. Розташуйте у правильній послідовності компоненти діяльній структури інноваційного освітнього процесу: а) мета; б) мотиви; в) зміст; г) завдання; д) методи; е) результати; є) форми.

Тема 2. Інноваційна діяльність педагога

16. Функції інноваційної педагогічної діяльності: а) стабілізаційна; б) оцінна; в) пошукова; г) репродуктивна.

17. Вставте пропущені слова: Антиінноваційні бар'єри – це зовнішні або внутрішні ..., які ... здійсненню інноваційної діяльності.

18. Педагогічна кваліметрія – це наука про: а) розроблення методичних рекомендацій; б) впровадження педагогічних інновацій у практику; в) контроль, діагностику і корекцію результатів педагогічної діяльності.

19. Вставте пропущені слова: Готовність до інноваційної педагогічної діяльності – особливий ... стан, який передбачає наявність у педагога ... ставлення до професійної діяльності, володіння ... способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до ... і

20. Структуру готовності до інноваційної педагогічної діяльності становлять такі компоненти: а) рефлексивний; б) мотиваційний; в) наслідувальний; г) когнітивний; д) креативний.

21. Вставте пропущені слова: Інноваційна компетентність педагога – це система ..., ..., ..., особистісних ... педагога, що забезпечує ... використання нових педагогічних технологій у роботі з дітьми.

22. Креативність – це здатність педагога до: а) усвідомлення значущості інноваційних технологій у розв'язанні актуальних проблем педагогічної освіти; б) аналізу явищ власної свідомості та діяльності; в) оригінального розв'язання педагогічних завдань.

23. Ознаки репродуктивного рівня сформованості готовності до інноваційної педагогічної діяльності: а) не сформована педагогічна рефлексія; б) ситуативне використання інновацій у практиці; в) педагогічна рефлексія виражена недостатньо; г) володіння новітніми технологіями і створення власних.

24. У сучасних умовах інноваційна діяльність педагога має відповідати основним принципам: а) принцип контролю навчання і виховання; б) принцип інтеграції освіти; в) принцип демократизації освіти; г) принцип диференціації та індивідуалізації освіти.

25. Перерахуйте рівні сформованості готовності до педагогічних інновацій: а) інтуїтивний; б) творчий; в) репродуктивний; г) егоїстичний; д) пошуковий.

26. Педагогу інноваційного спрямування під час навчально-виховного процесу необхідно вміти реалізовувати: а) співробітництво; б) педагогічний гуманізм; в) діалогізм; г) традиційні способи організації навчання; д) монологізм.

27. Ознаки творчого рівня сформованості готовності до інноваційної педагогічної діяльності: а) готовність до діяльності формується під час педагогічної практики; б) ситуативне використання інновацій у практиці; в) педагогічна рефлексія виражена недостатньо; г) володіння новітніми технологіями і створення власних.

28. Ознаки інтуїтивного рівня сформованості готовності до інноваційної педагогічної діяльності: а) не сформована педагогічна рефлексія; б) ситуативне використання інновацій у практиці; в) не глибокі теоретичні знання особливостей інноваційної ідеї; г) володіння новітніми технологіями і створення власних.

Тема 3. Педагогічна технологія

29. Термін «педагогічна технологія» щодо навчального процесу було вжито у 1886 р.: а) М. Монтесорі; б) Дж. Саллі; в) В. Біблером; г) Й. Г. Песталоцці.

30. Видатний педагог, що оприлюднив ідею технологізації навчального процесу, стверджуючи, що школа є «живою типографією», яка «друкує» людей: а) Я.-А. Коменський; б) Й. Г. Песталоцці; в) Дж. Саллі; г) М. Єфименко.

31. Видатний філософ і педагог, що вважав основою розвитку особистості вільне виховання, за якого «дитина живе в радості, самостійно відчуваючи, слухаючи, спостерігаючи світ, духовно збагачуючись, задовольняючи жагу пізнання»: а) М. Зайцев; б) Ж.-Ж. Руссо; в) Я.-А. Коменський; г) К. Роджерс.

32. Педагог, який актуальним завданням педагогіки вважав створення «механізму освіти», що дасть змогу кожному підготовленому педагогу, який докладе багато власних зусиль, виховати будь-яку дитину: а) Ж.-Ж. Руссо; б) Я.-А. Коменський; в) Р. Штейнер; г) Й. Г. Песталоцці.

33. Засновник концепції розвитку особистості, яка основана на протиставленні когнітивного і дослідного типів навчання: а) М. Зайцев; б) Р. Штейнер; в) Я.-А. Коменський; г) К. Роджерс.

34. Засновник антропософії, який започаткував індивідуальний підхід до виховання дітей, який ліквідував відокремлене навчання дівчаток і хлопчиків, поділ за соціальними прошарками, ступенем обдарованості і належності до різних віросповідань: а) Ж.-Ж. Руссо; б) Я.-А. Коменський; в) Р. Штейнер; г) Й. Г. Песталоцці.

35. Засновники традиції «вільного виховання», що заперечували можливість «технологізувати» педагогічний процес, пропагували ідею створення особливого дитячого світу, «пробудження душі дитини»: а) Л. Толстой; б) М. Зайцев; в) К. Вентцель; г) Л. Шлегер; д) М. Єфименко.

36. Представники «педагогіки творчості», що засуджували спроби впливати на неповторну особистість дитини за допомогою технології: а) Ф. Гансберг б) Е. Лінде в) Г. Шаррельман г) Р. Штейнер; д) К. Роджерс.

37. Вставте пропущені слова: За І. Волковим, педагогічна технологія – це опис учителя та учнів, які слід виконувати для оптимальної реалізації

38. Вставте пропущені слова: За В. Беспальком, педагогічна технологія – це проект певної, що реалізується на практиці, як змістова техніка реалізації

39. Вставте пропущені слова: Педагогічна технологія як наука, досліджує ... шляхи навчання, і як, принципів і регулятивів, які застосовують у навчанні, і як реальний процес навчання.

40. В освітній практиці педагогічна технологія може функціонувати на таких рівнях: а) локальний; б) загально педагогічний; в) модульно-локальний; г) предметно-методичний.

41. Технологія, що відображає загальну стратегію розвитку освіти, єдиного освітнього простору називається: а) навчальна; б) модульна; в) освітня; г) педагогічна.

42. Тип технології, що моделює шлях освоєння конкретного навчального матеріалу (поняття) в межах відповідного навчального предмета, теми, питання: а) технологія навчання; б) педагогічна технологія; в) освітня технологія.

43. Система технологічних одиниць, зорієнтованих на конкретний педагогічний результат: а) технологічна карта; б) технологічна схема; в) технологічний процес; г) технологія навчання.

44. Умовне зображення технології процесу, поділ його на окремі функціональні елементи і позначення логічних зв'язків між ними: а) технологічна карта; б) технологічна схема; в) технологічний процес; г) технологія навчання.

45. Опис процесу у вигляді покрокової, поетапної послідовності дій із зазначенням засобів, що використовуються: а) технологічна карта; б) технологічна схема; в) технологічний процес; г) технологія навчання.

Тема 4. Системні педагогічні технології Монтессорі та Петерсена у сучасному дошкільному закладі

46. Базові поняття педагогічної технології М. Монтессорі:
а) штамп-група; б) урок номенклатури; в) всотуючий розум; г) евритмія.

47. У 1907 році М. Монтессорі відкрила: а) дитячий садок;
б) заклад для бідних; в) будинок дитини.

48. Вихователь у технології М. Монтессорі виконує роль:
а) спостерігача; б) пасивну; в) активну.

49. Для розвитку термічної чутливості дітей М. Монтессорі пропонувала використовувати: а) крупи; б) воду; в) пісок.

50. Для розвитку баричної чутливості дітей М. Монтессорі пропонувала використовувати: а) дерев'яні дощечки; б) металічні кулі різних розмірів; в) ядра різної ваги.

51. М. Монтессорі була прибічницею педагогічного напрямку:
а) вільного виховання; б) авторитарного виховання; в) християнсько-релігійного виховання.

52. Специфічний дидактичний матеріал у дитячому садку Монтессорі: а) для проведення уроків-діалогів; б) для вправ із розділу «Космічне виховання»; в) для занять евритмією.

53. Педагогічні твори М. Монтессорі: а) «Всотуючий розум»; б) «Виховання оратора»; в) «Метод наукової педагогіки»; г) «Соціальна педагогіка».

54. Підґрунтям технології П. Петерсена виступає: а) соціальна педагогіка; б) педагогіка общинності; в) реформаторська педагогіка.

55. Назва педагогічної технології П. Петерсена: а) Йєна-план; б) Віннетка-план; в) Дальтон-план.

56. Ядром шкільної общини в технології П. Петерсена виступає:
а) референтна група; б) тендерна група; г) вікова група; д) штамп-група.

57. Базові поняття педагогічної технології П. Петерсена:
а) шкільна община; б) трьохступеневий урок; в) асоційовані ідеї;
г) групи одного столика.

58. Метод організації навчальної діяльності в Йена-план-школах:
а) завдання-проект; б) семінар; в) урок; г) конкурс.

59. Символ сучасних шкіл, які працюють за технологією П. Петерсена: а) соняшник; б) годинник; в) вітряк.

60. Для підсилення духовної близькості дітей різновікової групи у школі П. Петерсена було запроваджено: а) «дитячий заповідник»; б) інститут «хрещених»; в) дитячий садок.

Тема 5. Системні педагогічні технології Штейнера та Френе у сучасному дошкільному закладі

61. Основою організації педагогічного процесу у вальдорфських школах і дитячих садках виступає: а) теорія життєвих ритмів; б) ідея про опори – бар'єри; в) теорія розвивального навчання.

62. Методологічні засади вальдорфської педагогіки ґрунтуються на ідеях: а) теософії; б) антропософії; в) гносеології.

63. Один із провідних принципів вальдорфського виховання: а) синхронізація; б) правиловідповідність; в) кармовідповідність.

64. Антропософія – це: а) космологічне вчення про людську мудрість; б) психологічне вчення про глибинні сили особистості; в) філософське вчення про містичне богопізнання.

65. Рудольф Штейнер охарактеризував дитину дошкільного віку як: а) суцільний орган руху; б) суцільний орган чуття; в) суцільний орган пізнання.

66. Вивчення загальноосвітніх предметів у вальдорфських школах відбувається: а) методом епох; б) методом проєктів; в) синтетичним методом.

67. Термін «евритмія» у вальдорфській педагогіці означає: а) інсценування казки; б) виконання віршів або музики за допомогою ритмічних рухів; в) встановлення педагогом правильних для дитини ритмів.

68. Базові поняття педагогічної технології С. Френе: а) опори-бар'єри; б) підготовлене середовище; в) центри інтересів; г) вільні тексти.

69. Заклади, в яких мають виховуватися діти від 2 до 4 років, у педагогічній технології С. Френе: а) дитячий садок; б) дитячий табір; в) дитячий заповідник.

70. Назва школи С. Френе: а) школа для життя, через життя; б) школа успіху і радості; в) школа вільної дитини.

71. Засоби навчання і виховання у педагогічній технології С. Френе: а) розмова у «колі» під час «тижневого старту»; б) шкільна типографія; в) шкільний кооператив; г) інститут хрещених.

72. Провідний метод розвитку і виховання молодших дошкільників: а) пізнання на дотик; б) експериментальне намацування; в) гра.

73. Вільні тексти у педагогічній технології С. Френе – це: а) твори дітей про свої родини, друзів, плани на майбутнє, враження від екскурсій та прогулянок; б) твори педагогів школи, які використовуються як навчальні посібники; в) твори дітей на вільні теми.

74. Праця, що містить стислий виклад концептуальних положень педагогічної технології С. Френе: а) «Звернення до батьків»; б) «Нова французька школа»; в) «Педагогічні інваріанти».

75. Обладнання для вальдорфського дитячого садка містить наступні елементи: а) дерев'яні переносні стояки для поділу групової кімнати; б) пластмасові кубики; в) зшиті вручну ляльки.

Тема 6. Системні педагогічні технології Декролі та Біблера у сучасному дошкільному закладі

76. Основою педагогічної технології О. Декролі є: а) діалогічне спілкування з попередніми формами культури; б) програма асоційованих ідей; в) принцип навчання на високому рівні складності.

77. Базові поняття педагогічної технології О. Декролі: а) центри інтересів; б) карткові завдання; в) шкільна община; г) евритмія.

78. У 1907 році О. Декролі заснував навчально-виховний заклад: а) «Школу Саммерхілл»; б) «Школу для життя, через життя»; в) «Будинок вільної дитини».

79. Центральна педагогічна проблема в технології О. Декролі: а) проблема інтересів особистості; б) проблема підготовки до школи; в) проблема розвитку здібностей.

80. Дидактичний матеріал у технології О. Декролі використовується у формі: а) картинок із казковими сюжетами; б) освітніх ігор і карткових завдань; в) кубиків.

81. Особливий вид самостійних колективних занять у школі О. Декролі: а) трудова діяльність; б) щотижневі семінари; в) щотижневі конференції.

82. Процес становлення особистості у педагогічній технології В. Біблера розглядається як: а) розвиток органів чуття; б) діалог різних історичних епох; в) розвиток інтересів і потреб.

83. Метою виховання у педагогічній технології В. Біблера виступає: а) формування теоретичної свідомості і мислення,

узагальнених способів розумових дій; б) формування людини культури, яка володіє діалогічною свідомістю, діалогічним мисленням, здатністю до діалогічного; в) виховання гуманної особистості у душі «спільності й братерства»; г) виховання вільної, незалежної і відповідальної особистості.

84. Педагогічна технологія В. Біблера називається: а) «Школа під блакитним небом»; б) «Школа діалогу культур»; в) «Школа для життя, через життя»; г) «Школа успіху і радості».

85. Форма навчання у педагогічній технології В. Біблера: а) урок-діалог; б) урок моделювання способів розв'язання навчальних проблем; в) урок-презентація; г) головний урок.

86. Основний навчальний матеріал у «Школі діалогу культур» В. Біблера: а) енциклопедія; б) антологія найвидатніших текстів конкретної культури; в) підручник; г) авторські навчальні посібники.

87. Основний предмет діалогу у початкових класах школи В. Біблера: а) культура сучасності; б) середньовічні твори; в) антична культура; г) «точки подиву» і «вузлики розуміння».

88. У розвитку асоціативного мислення дитини високу ефективність виявила створена Ж.-О. Декролі оригінальна методика: а) сенсорних ігор; б) діалогізму; в) класифікування та колекціонування.

89. У школі Декролі для дитячих робіт використовували: а) «книги життя»; б) «центри інтересу»; в) «вузлики розуміння».

90. В. Біблер вважав, що мислення особистості, яка формується, повинно вступати в діалогічне спілкування з попередніми формами культури: а) античності; б) неоліту; в) трипільської культури; г) середньовіччя; д) Нового часу.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ ТА ТРВЗ

Тема 7. Технології розвивального навчання та ТРВЗ

91. Термін «розвивальне навчання» запровадив: а) М. Монтень; б) Конфуцій; в) Я.А. Коменський; г) Й.Г. Песталоцці.

92. Автори технологій розвивального навчання: а) Д. Ельконін; б) В.Давидов; в) Н. Тализіна; г) П. Гальперін; д) Л. Занков.

93. Принципи розвивального навчання в технології Л. Занкова: а) принцип навчання на високому рівні складності; б) принцип доступності; в) принцип провідної ролі теоретичних знань; г) принцип свідомості.

94. Характерні риси технології розвивального навчання Ельконіна–Давидова: а) підвищення теоретичного рівня навчального матеріалу як засіб розвитку розумових здібностей дитини; б) навчання на високому рівні труднощів; в) розширення знань дітей про навколишнє; г) можливості інтенсифікувати розумовий розвиток дитини через зміст навчального матеріалу.

95. Вставте пропущені слова: Цілеспрямована навчальна діяльність – це особлива форма ... дитини, спрямованої на ... самої себе як ... учіння.

96. Розвивальне навчання спирається на принцип: а) змістового узагальнення; б) доступності; в) практичності.

97. Автор технології ТРВЗ: а) О. Декролі; б) Б. Нікітін; в) Г. Альтшуллер; г) П. Петерсен.

98. Термін ТРВЗ означає: а) технологію розв'язання вільних завдань; б) теорію розв'язання винахідницьких завдань; в) технологію розвитку виконавських задатків.

99. Своєрідним атрибутом педагогічної технології ТРВЗ є:
а) кубики; б) багатоекранна система талановитого мислення;
в) тотальний ігровий метод; г) горизонтальний пластичний балет.

100. Метод розвитку творчої активності дітей у технології ТРВЗ:
а) метод синектики; б) метод синергетики; в) метод біфуркації.

101. Психологічна основа методу мозкового штурму: а) теорія З. Фрейда; б) теорія біхевіоризму; в) нейролінгвістична теорія.

102. Функція методу моделювання маленькими чоловічками в технології ТРВЗ: а) продукування максимальної кількості нових ідей у мінімальний термін; б) формування вміння ставити себе на місце іншого; в) пояснення внутрішньої будови предметів і речовин, фізичної суті явищ, і процесів, що відбуваються у живій і неживій природі.

103. Розвивальне навчання принципово відрізняється від традиційної дидактики за спрямуванням пізнавального процесу: а) окремого до загального; б) абстрактно-загального до конкретно-окремого; в) за аналогією.

104. ТРВЗ застосовують і для виховання та розвитку мислення людини, де основне місце займають: а) життєва стратегія творчої особистості; б) засвоєння системи наукових понять; в) розвиток творчої уяви; г) цілеспрямована навчальна діяльність.

105. Поставивши перед учнями навчальне завдання, роль вчителя при його розв'язанні зазначається в: а) керівництві; б) реальній участі в пошуковій діяльності; в) спостереганні за процесом.

Тема 8. Модульні та локальні інноваційні педагогічні технології М. Зайцева та Г. Домана

106. Технологія М. Зайцева має назву: а) технологія раннього навчання; б) технологія вільного розвитку; в) технологія розвивального навчання.

107. Головний дидактичний засіб у технології М. Зайцева:
а) конструктори; б) роздатковий матеріал; в) кубики.

108. Технологія навчання дітей грамоти М. Зайцева базується на методі: а) К. Ушинського; б) М. Монтессорі; в) Ф. Фребеля; г) Є. Тихеевої.

109. Принциповим положенням педагогічної технології М. Зайцева є: а) відшукування і розв'язання протиріч; б) спільний спосіб розвитку мовлення дітей і навчання їх читання; в) використання ідей асоціативної педагогіки.

110. У навчанні читання в технології М. Зайцева використовується: а) декламування віршів; б) співи; в) малювання.

111. Посібник, що використовується в технології М. Зайцева для математичного розвитку дітей: а) Дошки Сегена; б) Золоті перлини; в) Столік.

112. Глен Доман – автор книги: а) «Як дати дитині енциклопедичні знання»; б) «Як навчити дитину малювати»; в) «Як навчити дитину плавати».

113. Особливістю технології навчання дітей читання Г. Домана є: а) навчання дитини читати за складами; б) навчання дитини читати за буквами; в) навчання дитини читати відразу словами.

114. Технологію навчання математики Г. Домана застосовують стосовно дітей: а) 1,5-2 років; б) 2,5-3 років; в) 4-5 років.

115. «Бітами знань» у технології Г. Домана називають: а) комплект карток з червоними кружальцями; б) точні і цікаві факти у вигляді пояснювального тексту з чітким малюнком, схемою, якісною ілюстрацією; в) набори слів для навчання читання.

116. Технологію навчання читання Г. Домана рекомендують починати застосовувати стосовно дітей: а) 6-8 місяців; б) 1,5-2 років; в) 2,5-3 років; г) 4-5 років.

117. «Кубики Зайцева» поділяють за наступними критеріями:
а) кольором; б) об'ємом; в) звучанням наповнювача; г) вагою.

118. Вилучіть з переліку запропонованих слів критерії, що не характеризують кубики з гри-посібника «Кубики Зайцева»: а) колір; б) смак; в) звучання наповнювача; г) температура; д) вага; е) об'єм.

119. За допомогою карток і числових стрічок Зайцева діти вчаться: а) рахувати двійками, трійками; б) додавати, віднімати; в) множити, ділити; г) освоювати десяткові дробки.

120. Поставте в правильному порядку етапи навчання дітей математики згідно з технологією Г. Домана: а) упізнання кількості; б) розв'язання прикладів; в) упізнання рівності; г) упізнання рівності з цифрами; д) упізнання цифр.

Тема 9. «Театр фізичного виховання дітей» М. М. Єфименка

121. Педагогічна технологія М. Єфименка має назву: а) спектакль фізичного виховання; б) театр фізичного розвитку та оздоровлення; в) фізкультурна казка.

122. Підгрунття педагогічної технології М. Єфименка: а) програма асоційованих ідей; б) тотальний ігровий метод; в) театралізована діяльність; г) космічна теорія.

123. Суть педагогічної технології М. Єфименка: а) фізичний розвиток і оздоровлення дітей через гру; б) раннє та інтенсивне навчання дітей читання та математики; в) розвиток пізнавальних і творчих здібностей дітей на основі системного підходу.

124. Форма фізичної активності дітей у педагогічній технології М. Єфименка: а) спортивні танці; б) пластик-шоу; в) шиккування і перешикування.

125. Велика тематична гра як форма заняття в технології М. Єфименка складається з: а) ігор-вправ; б) карткових завдань; в) ситуаційних міні ігор та ігор-вправ; г) ігор з елементами змагання.

126. Технологія виховання дітей М. Єфименка також має назву: а) спектакль фізичного виховання; б) програма фізичного розвитку; в) фізкультурна казка; г) тотальний ігровий метод.

127. Оберіть правильні аспекти технології М. Єфименка: а) фізичне виховання дітей здійснюється по спіралі; б) заняття з правопису; в) педагогічний спідометр; г) використання тренажерів.

128. У системі фізичного виховання дітей М. Єфименко виокремлює такі рухові режими: а) плавальний; б) ковзальний; в) загальний; г) лежачий; д) сидячий.

129. У системі фізичного виховання дітей М. Єфименко виокремлює такі рухові режими: а) повзальний; б) стоячий; в) лазальний; г) загальний; д) сплячий.

130. На думку М. Єфименка заняття з фізичного виховання дітей мають проводитись за критерієм: а) колір шкіри; б) стать; в) вік; г) фізичний розвиток.

131. Обов'язковими елементами «пластик-шоу» М. Єфименка є: а) плавні рухи; б) голосна музика; в) стартова поза лежачи на спині; г) стартова поза сидячи.

132. Ігрова тема, на основі якої відбуватиметься взаємодія педагога з дітьми за технологією М. Єфименка називається: а) велика тематична гра; б) мікрогра; в) макрогра; г) мультигра.

133. Заняття, як ігрове дійство, організоване з урахуванням основних природних закономірностей рухового розвитку дитини це: а) «фізкультурна казка»; б) спектакль фізичного виховання; в) театр фізичного розвитку та оздоровлення; г) «фізкультурний театр».

134. За технологією М. Єфименка кілька ігрових вправ в основі яких є певна рухова дія – це: а) макрогра; б) гра-вистава; в) міні-гра; г) пластик-шоу.

135. Багатофункціональні тренажери Єфименка, в яких одна базова конструкція може швидко і легко трансформуватись у безліч конструкцій називаються: а) тренажери-загони; б) тренажери-іграшки; в) силові тренажери.

Тема 10. Сучасні освітні програми для дошкільних закладів

136. Програми, що базуються на усталених, загальноновизнаних, перевірених часом підходах до організації та змісту освітнього процесу: а) альтернативні; б) традиційні; в) інноваційні; г) новітні.

137. Програми, в яких втілюються нові прогресивні концептуальні підходи, нові погляди на роль дитини і педагога в освітньому процесі, форми організації дитячої життєдіяльності: а) альтернативні; б) традиційні; в) інноваційні; г) новітні.

138. Програми розробляються на інших, порівняно із загальноприйнятими, філософсько-концептуальних засадах організації, змістового наповнення освітнього процесу, створення умов для розвитку, виховання і навчання дітей: а) альтернативні; б) традиційні; в) інноваційні.

139. Складова програми, що визначає обов'язковий мінімум змісту дошкільної освіти відповідно до вікових та індивідуальних психофізіологічних особливостей дітей для усіх дошкільних навчальних закладів незалежно від підпорядкування, типів та форм власності, та ін.: а) інваріантна; б) варіативна; в) альтернативна; г) інноваційна.

140. Складова програми, що окреслює орієнтовний додатковий зміст освітніх послуг, засвоєння якого всіма дітьми дошкільного віку не є обов'язковим і забезпечується на задоволення індивідуальних інтересів та здібностей дошкільників: а) інваріантна; б) варіативна; в) альтернативна; г) інноваційна.

141. Програми, що поглиблено висвітлюють один або декілька близьких змістових компонентів, напрямів за освітніми лініями, видами діяльності, лініями розвитку: а) парціальні; б) комплексні; в) традиційні; г) варіативні.

142. Програми, що окреслюють оптимальний комплекс розвивальних, виховних, навчальних функцій і змістових напрямів організації життєдіяльності в межах вікової компетентності дітей до 6 (7) років, передбачають поступові ускладнення програмового змісту на кожному віковому етапі: а) парціальні; б) комплексні; в) традиційні; г) інваріантні.

143. Програми, що розробляються для дошкільних навчальних закладів і груп компенсуючого типу, діяльність яких організовується з урахуванням відповідної специфіки освітнього процесу з дітьми, що мають особливі потреби: а) загальні; б) експериментальні; в) парціальні; г) спеціальні.

144. Будь-яка програма в період її апробації на предмет можливості та доцільності впровадження у масову практику дошкільної освіти: а) загальна; б) експериментальна; в) парціальна; г) спеціальна.

145. Програми різних видів, які пропонують свої варіанти системи освітніх завдань і шляхів їх вирішення у контексті базового інваріантного і/або варіативного компонента державного освітнього стандарту: а) загальні; б) експериментальні; в) традиційні; г) варіативні.

146. Типова структура програми передбачає такі складові (розташуйте у правильній послідовності): а) орієнтовний розпорядок

дня; б) пояснювальна записка; в) очікувані результати засвоєння дітьми програмового матеріалу; г) зміст психолого-педагогічної роботи з основних складових освітнього процесу.

147. Олюднення навчально-виховного процесу, забезпечення з боку вихователя любові, уваги до дітей і поваги до їх гідності, створення відповідних умов для їх різнобічного і повноцінного розвитку: а) демократизація; б) гуманізація; в) інновація; г) реорганізація.

148. Утвердження принципів рівності як у житті педагогічного колективу, так і в здійсненні виховного процесу: а) демократизація; б) гуманізація; в) інновація; г) експлуатація.

149. Варіативна складова програми має становити не більше ... загального обсягу програми і часу на її реалізацію: а) 20%; б) 80%; в) 50%; г) 3%.

150. Загальний обсяг інваріантної частини програми має складати не менше ... загального обсягу програмового матеріалу і часу, необхідного для його реалізації: а) 20%; б) 80%; в) 50%; г) 3%.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андреев, В. И. Педагогика : Учеб. курс для творческого саморазвития / В. И. Андреев. – Казань : Центр инновационных технологий, 2006. – 606 с.
2. Бех, І. Д. Виховання особистості : Підруч. для студ. вищ. навч. закл. / І. Д. Бех. – К. : Либідь, 2008. – 839 с.
3. Воспитание чувств у детей по методу Марии Монтессори : Дидактический материал / Сост. и ред. З. Н. Борисова, Р. А. Семерникова. – К. : [б. в.], 1995. – 132 с.
4. Дичківська, І. М. Інноваційні педагогічні технології : Навч. посіб. / І. М. Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – 352 с.
5. Дичківська, І. М. Інноваційні педагогічні технології : Підручник / І. М. Дичківська. – 2-ге вид., доповн. – К. : Академвидав, 2012. – 349 с.
6. Ефремов, В. Й. Творческое воспитание и образование детей на базе теории решения изобретательских задач / В. Й. Ефремов. – Пенза, 2006. – 347 с.
7. Загвязинский, В. Й. Инновационные процессы в образовании и педагогическая наука / В. Й. Загвязинский // Инновационные процессы в образовании : Сб. науч. тр. – Тюмень: ТГУ, 2008. – С. 5-14.
8. Підласий, І. Педагогічні інновації / І. Підласий, А. Підласий // Рідна школа. – 1998. – №12. – С. 3-17.
9. Питюков, В. Ю. Основы педагогической технологии : Учеб.-метод. пособие / В. Ю. Питюков. – 3-е изд., испр. и доп. – М. : Гном и Д, 2001. – 192 с.
10. Савченко, О. Я. Дидактика початкової школи: Підручник для студентів педагогічних факультетів / О. Я. Савченко. – К. : Абрис, 1997. – 416 с.
11. Селевко, Г. К. Современные образовательные технологии : Учебное пособие / Г. К. Селевко. – М. : Народное образование, 1998. – 256 с.

ЗМІСТ

Вступ	3
Змістовий модуль 1. Інноваційні теорії і програми в дошкільній освіті	4
Тема 1. Педагогічна інноватика як теорія інноваційних процесів у системі освіти.....	4
Тема 2. Інноваційна діяльність педагога.....	6
Тема 3. Педагогічна технологія.....	7
Тема 4. Системні педагогічні технології Монтесорі та Петерсена у сучасному дошкільному закладі.....	9
Тема 5. Системні педагогічні технології Штейнера та Френе у сучасному дошкільному закладі.....	11
Тема 6. Системні педагогічні технології Декролі та Біблера у сучасному дошкільному закладі.....	12
Змістовий модуль 2. Технології розвивального навчання та ТРВЗ	15
Тема 7. Технології розвивального навчання та ТРВЗ.....	15
Тема 8. Модульні та локальні інноваційні педагогічні технології Зайцева.....	16
Тема 9. «Театр фізичного виховання дітей» М. М. Єфименка	18
Тема 10. Сучасні освітні програми для дошкільних закладів	20
Література	23